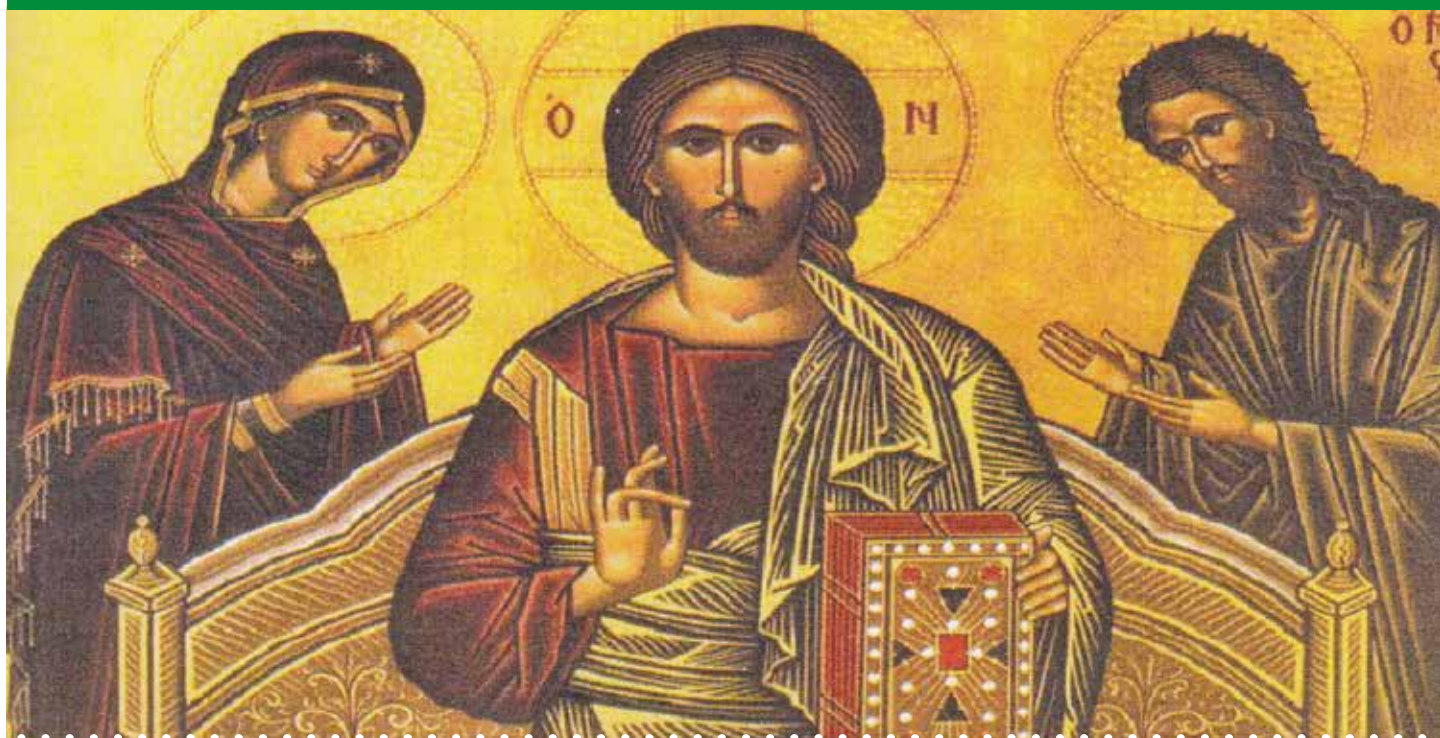

LAZARIÁNSKÝ REUNION

ČLENŮ VOJENSKÉHO A ŠPITÁLNÍHO ŘÁDU SV. LAZARA JERUZALÉMSKÉHO V ČESKÉ REPUBLICE ★ ★ ★ 3/2016

Modlitba za syrské křesťany

صَلُّوا لِأَجْلِ سُوْرِيَةِ

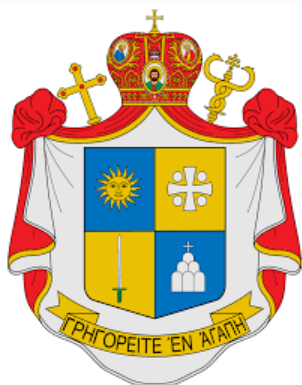
MODLITBA ZA MÍR V SÝRII

Všemohoucí a dobrotivý Bože, dej necht' se v Sýrii obrátí srdce k míru, zrovna tak,
jako tehdy, když se obrátil Šavel na své cestě do Damašku, a necht' lidé,
kteří museli utéci, se mohou brzy opět navrátit do své domoviny.

Žehnej všem, kteří stejně jako Tvůj Syn se stali uprchlíky a nemají více domov.

Shlédni milostivě na ty, kteří jsou na útěku, bez domova a hladoví.

Žehnej všem, kteří jim přinášejí pomoc; vzbud' v našich srdcích velkodušnost
a spoluúčast skrze Krista, našeho Pána. Amen.

Jeho Blaženost Řehoř III. Lakham
řeckokatolický melchitský patriarcha Jeruzaléma,
Alexandrie, Antiochie a celého Orientu
protektor Vojenského a špitálního řádu
sv. Lazara Jeruzalémského

Pouť k Panně Marii Určické 2016

V letošním roce proběhla pouť k Panně Marii Určické 4. září. Hlavním celebrantem byl náš hlavní kaplan J. E. Miloslav kardinál Vlk, EGCLJ. Bylo pro Prostějovskou komendu a farnost Určice důležité, že otec kardinál pozvání na pouť přijal. Letos probíhal již čtvrtý ročník obnovené poutní tradice k Panně Marii Určické.

Za svoji krátkou dobu si pouť do Určic našla svoje poutníky, kteří se sjíždějí ze všech koutů Moravy a letos poprvé i z Čech. Patronát nad poutí převzala JCKV arcivévodkyně Ulrika Habsbursko-Lotrinská s manželem Dr. Michalem Mackem.

V prvním roce byl celebrantem Mons. Nuzík, v druhém roce pomocný biskup olomoucký a titulární biskup thunudrumský Josef Hrdlička, minulý rok novoříšský opat Jan Maria Kosek a letos kardinál Vlk, náš hlavní kaplan. Protože příjezd duchovního s hodností kardinála je v dějinách určického kostela ojedinělá událost (poslední návštěva kardinála v době první světové války), chtěli farníci a členové Řádu otce kardinála náležitě uvítat.

Proto na základě aktivity pana Josefa Volfa se přistoupilo k rekonstrukci nevzhledného domku, který se přebudoval na kapli svatého Lazara. Dále z iniciativy prostějovského velitele Marka Vařeky, CLJ, se započalo se stavbou Božích muk zasvěcených rovněž svatému Lazarovi. Vznikly tak koncem srpna dvě sakrální stavby v těsné blízkosti kostela sv. Jana Křtitele v Určicích, které měly být vysvěceny kardinálem Vlkem.

4. září se sjížděli všichni zúčastnění, poutníci, dobrovolní hasiči, členové Řádu, duchovní a další osoby již od časných ranních hodin. Celá pouť začala průvodem od hřbitova v Určicích ke kostelu. V průvodu byly desítky lidí, kteří doprovázeli baldachýn, pod nímž člen našeho Řádu P. Leszek Rackowiak, ChLJ, nesl milostivý obraz Panny Marie Určické. Po příchodu hlavního průvodu jsme se odebrali přivítat J. E. Miloslava kardinála Vlka, EGCLJ. Od fary se potom vydal průvod duchovních a členů Řádu svatého Lazara. V 11:00 začala slavná mše svatá ke cti a slávě Panny Marie Určické. Otec kardinál vyřídil pozdrav všem poutníkům od arcibiskupa Jana Graubnera. V kázání připomněl místo Panny Marie v životě naší katolické církve. Na zá-

věř kázání uvedl, že nám všem přivezl svoje srdce z poutě, což všechny přítomné zasáhlo.

Po mši svaté následovalo vysvěcení nové kaple svatého Lazara a Božích muk svatého Lazara. Oba církevní objekty budou sloužit Prostějovské komendě a široké veřejnosti. Slavnostního vysvěcení se zúčastnili zástupci komend z Prahy, Plzně, východních Čech a Brna. Mezi čestnými hosty z řad vedení Řádu byli J. E. velkopřevor PhDr. Ludvík hrabě Belcredi, KCLJ-J, a moravskoslezský baliv Jaroslav Kratka, SchLJ.

Příprava na letošní ročník pouti k Panně Marii Určické byla velmi náročná. Samotné přípravy začaly již na jaře, kdy se začalo s úpravou prostranství před kostelem sv. Jana Křtitele. Nevzhledná předzahrádka byla během několika měsíců přebudována v důstojné místo s kvalitní opěrnou zdí a trávníkem. Také probíhala oprava nové kaple a od konce července stavba nových Božích muk. Rád bych na tomto místě poděkoval všem dobrovolníkům, mecenášům a P. Leškovi za vstřícnost a ochotu. Za několik měsíců se podařilo uskutečnit hromadu práce, která přetrvá i do dalších let a bude vzpomínkou na slavnou pouť k Panně Marii Určické 4. září 2016. *MV*

Sestra Monika Düllmann a chev. Dr. Axel Mittelstaedt společně předvádějí bronzovou řádovou plaketu. V pozadí chev. Dr. Klaus Winter.

Návrat do Jeruzaléma – slavnostní znovuootevření Nemocnice svatého Ludvíka v Jeruzalémě

Nemocnice svatého Ludvíka v Jeruzalémě se nyní nalézá přesně na místě starého Leprosária svatého Lazara před Novou bránou. Tuto nemocnici založil v roce 1889 francouzský baron de Piellat. Vedou ji Sestry zjevení svatého Josefa.

V současnosti je Nemocnice sv. Ludvíka centrem pro paliativní péči (hospic) a geriatrickou medicinu (geriatrický domov a geriatrické oddělení pro komplexní ošetrovatelskou péči). Nachází se v centru Jeruzaléma, provozuje ji katolická Kongregace sester zjevení sv. Josefa a je plně respektována izraelským Ministerstvem zdravotnictví.

S někdejší kapacitou 50 lůžek nemocnice nepostačovala pro všechny potřebné pacienty. Mnohé křesťanské rodiny si přejí hospitalizovat své starší rodinné příslušníky, kteří potřebují dlouhodobou péči, v církevním zařízení. A volí tuto nemocnici, protože v izraelském zdravotnictví je třeba platit za péči. Bylo tedy nezbytné zvýšit počet lůžek z 50 na 60. Kromě toho byla zapotřebí rekonstrukce celého zařízení a vytvoření dvojlůžkových pokojů s koupelnami.

Nemocnice kladie zvláštní důraz na péči o pacienty v posledním období jejich života, bez ohledu na náboženskou příslušnost pacientů. Nemocnici provozuje multidisciplinární tým, tvořený příslušníky různých náboženství. Sestry spolupracují s Izraelci, Palestinci a s dobrovolníky ze zahraničí. Všichni jsou spojeni společným cílem: poskytnout tu nejlepší možnou péči pacientům a jejich rodinám, bolestně konfrontovaným s utrpením, způsobeným chorobou, tajemstvím smrti a úzkostí.

Každoročně tu zemře asi 70 pacientů. Jen málokterí jsou schopni opustit nemocnici a přejít do péče jiného zařízení nebo do domácí péče. Tým nemocnice pracuje s láskou, soucitem a s vírou. Dělá vše, co je v jeho silách, aby respektoval důstojnost pacientů.

V březnu 2014 zaslala Nemocnice sv. Ludvíka Řádu

svatého Lazara Jeruzalémského žádost s rozpočtem na obnovu a reorganizaci nemocniční kuchyně, aby odpovídala zákonným normám. Celkový rozpočet byl 100 000 euro. Z toho 20 000 mělo být uhrazeno z vlastních zdrojů nemocnice, zbývajících 80 000 měl poskytnout náš Řád.

Tento projekt byl jasně definován jako samostatná součást celkové renovace. Bývalý velkošpitálník navrhl podporu této rekonstrukce jako stěžejní projekt našeho Řádu. A to zejména s podporou chev. profesora Mika Rosse a chev. profesora Charlese Savona-Ventury. Všichni členové Řádu byli o tomto projektu informováni během mezinárodních řádových setkání a prostřednictvím našich řádových médií.

Všem členům a přátelům našeho Řádu patří zvláštní poděkování za úspěšné dosažení částky 80 000 euro. Z této sumy dodalo 50 000 euro Charitativní nadace německých stomatologů pro lepru a krizové oblasti (C.H.Bartels Fund) pod vedením chev. Dr. Klause Wintera. 20 000 bylo vyčleněno z darů členů a přátel Velkobailiviku Německa prostřednictvím Německé lazariánské nadace. 10 000 euro darovaly tyto národní jurisdikce: Velkopřevorský Maltézský ostrov, Velkobailivik Nizozemska, Velkopřevorství Švédska a Velkobailivik České republiky.

Členové řádové delegace se mohli během své návštěvy Jeruzaléma přesvědčit o efektivním využití dotace. Kompletně zrekonstruovaná kuchyně je nyní plně schopna provozu. Delegace dále mohla navštívit několik zrenovovaných a plně vybavených pokojů, již obsazených pacienty.

Slavnostní obřad znovuootevření nemocnice se konal v neděli 19. července 2016. Ředitelka nemocnice, sestra Monika Düllmann z Kongregace zjevení sv. Josefa, přivítala velký počet hostů v prostorách zrekonstruované nemocnice. Mši svatou celebrou la-

tinský patriarcha Jeruzaléma, Jeho Blaženost Fouad Twal, spolu se svým pomocným biskupem Mons. Williamem Shomalim a s dalšími vysokými hodnostáři. Čestnými hosty byla delegace Řádu svatého Lazara spolu s členy Řádu Božího hrobu.

Slavnosti se zúčastnili vysocí představitelé veřejného života, včetně velvyslankyně Republiky Malta, Její Excelence Cecilie Attard – Pirota. Na závěr mše svaté vyznamenal J. B. latinský patriarcha sestru Moniku Düllmann zlatou medailí za zásluhy. Po mši měli čestní hosté příležitost k setkání s hostiteli, hodnostáři a s dalšími hosty. Následoval projev zástupce velmistra Řádu Svatého hrobu a chev. Dr. Axel Mittelstaedt pronesl poselství velmistra našeho Řádu. Poté proběhla historická slavnost. Díky chev. prof. Mike Rossovi dorazila právě včas bronzová plaketa Řádu. S ohledem na dodržování Sabbatu mohl tým sestry Moniky dosud jen opravit dosavadní kopii původní desky, umístěné vpravo od hlavního vchodu do nemocnice. Prozatímní pamětní desku odhalili patriarcha spolu s delegátem velmistra. Mezitím byla připevněna na stěnu originální plaketa. Bylo by velmi žádoucí, aby náš Řád mohl pokračovat v podpoře této neocenitelné instituce. Charismatická sestra Monika Düllmann motivuje mladé lidi z celého světa, aby se společně věnovali činnosti na pomoc pacientům v konečné fázi jejich života. Členové delegace jsou velmi vděční, že mohli být přítomni této historické události. A děkují sestře Monice Düllmann za souhlas s umístěním pamětní bronzové desky u vchodu do Nemocnice sv. Ludvíka a chev. profesorovi Mike Rossovi za návrh této desky.

*Chev. Dr. Axel Mittelstaedt, GCLJ
v. Dr. Klaus Winter, GCLJ
(překlad VN)*

Slavkovská iniciativa smíření 2016

Již po jednadvacáté se konaly Slavkovské dny smíření, letos ve Vážanech nad Litavou.

Téma „Milosrdenství nezná rozdílu – je víc než zákon“ nebylo vybráno náhodně. Všichni jsme se shodli na tom, že bychom se měli přihlásit k roku Božího milosrdenství, vyhlášenému papežem Františkem. Chtěli jsme zdůraznit, že

pojem milosrdenství není pouze jakousi církevní „berličkou“, ale že je to otevřená Boží náruč pro všechny.

Úvodní seminář na toto téma vedl ředitel Radia Proglas Mons. Martin Holík, který nám představil milosrdenství v praxi. Věrohodnost jeho vystoupení umocňuje skutečnost, že se osobně zúčastnil několika misí v utečeneckých táborech, především v ob-

lasti srbsko – chorvatského pohraničí. Následovala ekumenická bohoslužba, které předsedal generální vikář brněnské diecéze Mons. Jiří Mikulášek. Kázal opat Marian Rudolf Kosík, OPraem, z Nové Říše. Bohoslužbu svým zpěvem provázal Martin Hammerle-Bortolotti. Program byl završen koncertem sboru Collegium musicale bonum pod vedením Mgr. Karola Frydrycha. JK

Spolupráce na dodávce humanitární pomoci pro Maďarsko

Naše Společenství pomocníků Řádu sv. Lazara připravilo dodávku humanitární pomoci pro náš Řád v Maďarsku. Vzhledem k potížím s dopravci jsme se domluvili, že pokud z Maďarska pošlou kamion, tak jim po zaslání faktury uhradíme polovinu nákladů. Podstatnou pomoc zajišťoval spolubratr E. J. Finta z Německa, který tuto akci s nimi projednával a zajišťoval komunikaci v maďarštině a vše pečlivě domluvil. Akce měla sice zpoždění, ale ve spolupráci s velkopřevorkou hraběnkou Evou Nyáry nakonec úspěšně proběhla. PJ

Překlad děkovného dopisu maďarské velkopřevorky, J. E. hraběnký Evy Nyáry, DGCLJ
Velmi děkujeme za pomoc, děkujeme za ni Bohu.

Vzásilce bylo pánské a dámské oblečení, přikrývky a boty, nějaké dětské oblečení, hračky a školní pomůcky, v několika krabicích bylo kuchyňské nádobí. Materiál byl nejdříve uskladněn u nyiregházských sester ř. k. církve a bude rozdělen v městě a okolí Nyiregháza na severu Maďarska mezi občany v nouzi (velké rodiny) a bezdomovce, kteří letos velmi trpěli zimou. Zásilku převzal kaplan Jenő Rákóczi a bude i s bratry mnichy přítomen u rozdělování. Atavis et Armis
S pozdravem

Nyáry Éva.

Návštěva Velkobailiviku Německa

9. září 2016 šest členů Karlovarské komendy pod vedením jejich velitele cfr. Ivana Medka zajelo do nedalekého Heilsbronn u Norimberka, aby se zúčastnili se slavnostní investitury.

Touto návštěvou navázali na dlouholetou tradici dřívějších přátelských návštěv, pod vedením emeritního velkobailiva cfr. A. Blumy, manželů N. a V. Asterových, cfr. D. Miřejovského a cfr. I. Medka. Též bych rád vzpomněl návštěvu plzeňské komendy pod vedením řádového kaplana cfr. I. Bibka, který svým úžasným zpěvem zaujal všechny účastníky. České jurisdikci se dostalo velké pocty, že cfr. Jiří Freser směl jako ochránce meče uvést účastníky investitury do středověkého Minstru. Jelikož se v delegaci nacházel kaplan rev. Jaroslav Kratka, SChLJ, nebyla tato návštěva jen bratrského rázu, ale i duchovní podporou. Jazykový handicap nemusel být řešen, jelikož se v německé jurisdikci nacházejí tři spolubratři znající českého jazyka, ale i tak bych uvítal, kdyby se alespoň jednomu cizímu jazyku věnovalo více času, protože náš Řád je světovým, nikoliv provinčním řádem. Tato setkání prohlubují bratrská přátelství a umožňují výměnu názorů s funkcionáři řádové vlády, kteří se pravidelně investur zúčastňují. Příští rok je jubilejním rokem oslav 500. výročí začátku Lutherovy reformace ve Wittenbergu. Též Německý velkobailivik tam pořádá třídní oslavu s bohatým církevním a kulturním programem. Zájemcům doporučuji návštěvu webových stránek na internetu.

EJF

Benefiční koncert pro hospic

V sobotu 15. října 2016 se v evangelickém kostele sv. Michala v Jirchářích v Praze konal benefiční koncert pro Hospic Štrasburk. Symbolickou záštitu nad akcí převzal náš hlavní kaplan, J. Em. PhDr. Miloslav kardinál Vlk, EGCLJ, emeritní pražský arcibiskup.

Během koncertu zazněla celá řada skladeb pro zobcové flétny a varhany méně známých autorů z období renesance a raného baroka v podání souboru Ensemble Mathesius. Tento soubor založil v roce 2016 hudebník a hudební historik Lukáš M. Vytlačil. Jeho cílem je tzv. historicky poučená interpretace hudby starších slohových období, konkrétně od renesanční polyfonie po baroko. K práci tohoto týmu patří nejen interpretace, ale i badatelská činnost. Název souboru odkazuje na významnou osobnost renesance a reformace Johanna Mathesia, Lutherova žáka, který v 16. století působil jako evangelický farář v Jáchymově.

Iniciátory této akce byli sami interpreti: pan Lukáš Michael Vytlačil – flétnista (jinak též dirigent, vokalista a hudební historik) a pan Lukáš Vendl – var-

haník (v současnosti mimo jiné působí v evangelickém kostele sv. Salvatora). Oběma patří velký dík nejen za tuto iniciativu, ale především za skvělou hudební produkci.

Poděkování patří i evangelickému církevnímu sboru augsburského vyznání za poskytnutí krásných prostor kostela. Kostel sv. Michala (správněji archanděla Michaela) je gotické trojlodí, postavené na místě dřívější románské stavby ve 14. století. Má za sebou bohatou historii. V roce 1787 byl výnosem císaře Josefa II. zrušen a odsvěcen. Ale již v roce 1791 kostel zakoupili pražští evangelíci německé národnosti. Tím nejspíš chrám zachránili před sekulární přestavbou, případně demolicí. Ti zachránili i pozdně rokokový hlavní oltář z roku 1770, který je v kostele dodnes. Německé evangelické bohoslužby se v kostele konaly až do roku 1945. Poté převzali chrám slovenští evangelíci. V současné době se zde konají luteránské bohoslužby ve slovenštině, v češtině, v angličtině a v poslední době i v ruštině.

Na závěr koncertu poděkoval spolubratr JUDr. František Vácha, KLJ, účinkujícím a hostitelskému evangelickému sboru. Krátce pak seznámil přítom-

né s činností našeho Řádu a s posláním hospiců. Smutnou stránkou této akce byla velmi malá účast jak členů Řádu, tak pracovníků Hospice Štrasburk. Přitom byl koncert včas a opakovaně avizován – na webu, na sociálních sítích, tištěnými i mailovými pozvánkami. Škoda – šlo o výjimečný hudební zážitek, který se nám asi hned tak nenaskytne. Na druhé straně nás potěšili hosté z Východočeské komendy, kteří za tímto uměleckým zážitkem vážili dlouhou cestu a posílili naše řady.

VN

Do misií, zejména s malomocnými, jsem posílal balíky již za komunistů a jako tzv. balíčkáři jsme se setkávali a vzájemně si vyměňovali informace.

Po zemětřesení v Arménii založil pan kardinál Tomášek Výbor křesťanské pomoci (VKP). Nechtěl totiž spolupracovat s tehdejší, poněkud kompromitovanou Charitou. VKP pak postupně rozšiřoval svou dobrovolnickou působnost. Já jsem tam měl v referátu neslyšící a později misie. Po změně režimu převzala Charita VKP, ale některé činnosti nebyly pro ně zajímavé. Byly to i misie, a tak jsem vystřídal několik organizací, než jsem nakonec zakončil v našem Řádu.

Naše sdružení mělo i svou spiritualitu, o kterou se staral otec Zápotocký. Po přeložení na Sedlčansko na tuto činnost již neměl čas. Po nějaké době se nás ujal otec Šlégr, který byl v té době jmenován ředitelem Papežských misijních děl. Společně jsme se scházeli pod patronací otce arcibiskupa Graubnera, který v rámci BK má pověření pro misie. Jsou to pravidelné Národní misijní rady v posledních letech na Špindlerovce v Erlbachově boudě. Ta je proslulá podobnými hostitelskými aktivitami a je zajímavé, že každý rok překvapí nějakou novou stavební změnou. Letos to byla nová kaple.

Otec arcibiskup měl také poznámku k současné situaci. Řekl přibližně asi toto: Ježíš je milosrdnou tvář našeho trojičního Boha a je to společenství, nikoliv diktátorský režim absolutního pána. Za náš otevřený dům máme však svou odpovědnost a nemůžeme ho dát na pospas např. bezdomovcům. Jako hostitelé máme povinnost k našim hostům, ale ti musí respektovat náš pořádek. (Dodatečně

možno připomenout podobenství o skromných, neskromných i špatně oblečených příchozích)

Vyměňovali jsme si zkušenosti, informace, kontakty a zápis bude obsahovat mou prosbu o vyřazené počítače pro námi organizované akce. Zajímavý byl problém s panem Výletou z Kyjova, který nyní organizuje ruční plnění šátkových ob vazů pro malomocné. Asi 13 údajně dobrovolných pracovníků nyní organizuje práci asi 850 pletárek. Za minulý rok byly náklady 126.000 Kč za poštovné a 70.000 Kč za materiál (příze Sněhurka apod.). Z Ministerstva zahraničí dostali 90.000Kč a sehnali

li i další granty, a to i z Tříkrálové sbírky. Dříve to zajišťovala Společnost sv. Vincence z Pauli (př. Brejchová) ve spolupráci s brněnskou Nadací sv. Františka, ale proběhla tam generační změna. Na granty však bylo jejich vedení nešikovné. Dle pana Výlety jsou však problémy u odběratelů těchto „ob vazů“. Někde požadují clo a mají i výhrady, že se tak bere práce jejich lidem. LL-Likvidace lepry je ostře proti celé této akci. Žádal rozhodnutí a doporučení rady. Ta se dohodla, že je to u nás velmi úspěšná akce, která by měla pokračovat, ale po dohodě s jednotlivými odběrateli. PJ

Zelený kříž pomáhá pomáhat... DCB Praha Řepy

Tři krabice rehabilitačních pomůlek, které získala v rámci svého projektu Plzeňská komenda, byly 26. 8. 2016 předány Domovu sv. Karla Boromejského v pražských Řepích. Dar převzala osobně představená domova S. M. Mgr. Konsoláta Frýdecká, na předání spolupracovala Komenda sv. Anežky. Domov sv. Karla Boromejského je unikátní projekt, který kombinuje 4 světy; svět řeholních sester, svět profesionálního personálu, svět vězňů žen a svět nemocných lidí. Všichni dohromady tvoří boromejský „Domov“; řeholní sestry jej posvěcují modlitbou, personál službou, vězňové ženy tu dostávají „druhou šanci“ a rekvalifikaci (neboť ať první hodí kámen, kdo je bez viny!) a samozřejmě trpící a nemocní, kteří dávají smysl a poslání celému DCB Praha Řepy.

Dovolím si vložit ještě osobní poznámku, respektive podělení se o svoji radost, neboť jsem v Domově sv. Karla Boromejského dva roky jako nemocniční kaplan pracoval a mám jej spojen s krásným časem radostné služby. Víím, že lékařská, sesterská i sanitářská činnost (jakož i další služby multidisciplinár-

ního týmu) je poskytována na vysoké úrovni a proto mě potěšilo, že jsem se mohl do předání daru plzeňských spolubratrů osobně zapojit.

Je vždycky radost a potěšení, když je vidět, jak se dobrá, služební díla různých řádů vzájemně podporují a ve spolupráci rostou. Ne pro díla samotná, ale pro ty, jímž je služba určena; trpící, nemocní, potřební. VM

Jako malou pozornost karlovarské komendy jsem pro lidi na „okraji společnosti“ přivezl 8 kartonů s oblečením a ke konci měsíce ještě přivezu hračky a pleny pro děti.

Nouze kolem nás je veliká, abychom chodili se zavřenýma očima. EJJ

Přednáška o pouti do Santiaga de Compostela.

21. srpna 2016 jsem se zúčastnil velmi zajímavé přednášky o absolvované pouti do španělského Santiaga de Compostela, kterou po bohoslužbě přednesl cfr. Mgr. Michael Šourek, ChLJ, ve své bývalé farnosti v Nejdku u Karlových Varů. S vel-

kým zájmem naslouchalo jeho zážitkům z pouti přes 50 posluchačů.

Cfr. Michael hovořil o tom, že navštívit svatá poutní místa (Jeruzalém, Řím atd.) není jen řádovou tradicí rytířů, ale že je to též část naší spirituality.

Posluchače přednáška natolik zaujala a zajímala, že „opomněli“ konzumovat nabídnuté občerstvení.

EJF

Výročí smrti krále Přemysla II. Otakara

V pátek 26. srpna jsme si v 10 hodin u sochy Přemysla II. Otakara připomněli den, kdy před 738 lety padl v bitvě na Moravském poli u obce Dürnkurt v dnešním Rakousku.

U jeho sochy sloužil bohoslužbu Slova P. Jan Kunert, kaplan Komendy sv. Zdislavy Vojenského a špitálního řádu sv. Lazara Jeruzalémského. Přemysl II. Otakar založil desítky měst, včetně Vysokého Mýta.

„Dnes je třeba víc, než kdykoliv předtím, vrátet se k velikánům naší historie. Hledat v nich nejen inspiraci, ale také ponaučení. Hrdost a národní uvědomění jsou dnes považovány za něco odsouzeníhodného. Přemyslův pravnuček Karel

IV., jehož výročí narození si letos připomínáme, mnohé z těchto vlastností zdědil. I po sedmi staletích proto hodnotíme působení obou panovníků na českém trůnu jako období rozmachu a rozkvětu. Přál bych si proto, aby bylo v naší zemi mnohem víc lidí, kterým leží na srdci osud našeho národa a jsou za něj připraveni bojovat do posledního dechu,“ říká PaedDr. Augustin Karel Andrlé Saylor, KCLJ-J, poslanec a iniciátor vybudování pomníku Přemysla II. Otakara ve Vysokém Mýtě.

Cfr. Andrlé Saylor v současné době iniciuje blahoslavení matky Karla IV., Elišky Přemyslovny. Ta byla vnučkou Přemysla II. Otakara.

MK

Českobudějovický biskup Mons. ThDr. Vlastimil Kročil, Ph.D., přijal 23. srpna 2016 delegaci našeho Řádu. Spolubratři Bluma, Farka a Kůzl seznámili otce biskupa s naší činností a předali mu pozdrav od duchovního protektora.

→
Publikace je doktorskou prací našeho řádového kaplana, psychologa a teologa PhDr. Petra Živného, ThD. Vyšla v edici „Pontes Pragenses“ Centra pro náboženský a kulturní dialog při HTF UK v roce 2014.

Pietní akt hřbitov Ďáblice 2016

26. června 2016 se na Čestném pohřebišti na hřbitově v Ďáblicích uskutečnilo pietní shromáždění na památku obětí III. odboje. Náš řádový kaplan ThDr. Petr Jan Vinš, SChLJ, uctil jejich památku krátkou pobožností:

Ve Starém zákoně, v žalmu 119. volá žalmista k Hospodinu svá trpká slova: „Kolikpak dnů zbývá tvému služebníku? Kdy nad těmi, kdo mě pronásledují, vykonáš soud? Opovázlivci mi kopou jámy bez ohledu na tvůj Zákon.“

Ti, k jejich cti a na jejichž hrobech jsme se dnes shromáždili, by mohli volat podobnými slovy. Mnoho z nich také spočívá v jámách, které jim vykopali opovázlivci bez ohledu na zákony Boží i zákony lidské. Zde leží oběti zločinného režimu, který sám sebe pasoval to role soudce i kata, který Boha nepotřeboval, protože byl sám sobě modlou. Nevíme přesně, kolik obětí lidské zvůle leží v této půdě, řadu z nich známe jménem, ale mnozí byli i o něj obrání – stali se položkou, číslem, předmětem. Přesto se nám na mysl dostávají Kristova slova o tom, že v očích Hospodinových jsou nám spočítány i vlasy na hlavě, že nikdo v lidském pokolení nebude ztracen a zapomenut. V lidských očích měli být oběti, které zde leží, zapomenuty. Vymazány z tváře země a z paměti národa.

To, že zde dnes stojíme, je dokladem, že se to nepodařilo a že se to podařit ani nesmí. Je to dokladem, že nenávisť, zloba a nespravedlnost nemá pod perspektivou věčnosti nikdy poslední slovo a i když může v lidských očích dočasně vítězit, v očích Hospodinových stojí vždy na straně poražených. Ať jsou nám tyto oběti stálou připomínkou a mementem, abychom i v dnešním světě nepodléhali nenávisti. Zločinný režim, který má na svědomí

životy zde pohřbených, díky Bohu pominul – alespoň v této zemi. Jsou však stále tací, kteří se k jeho jedovatému dědictví chtějí hrdě hlásit. I kvůli nim nesmíme nikdy zapomenout. Ba co víc, jestli něco nepominulo, je to lidská slabost, hřích a sklon k tomu, dopouštět se bezpráví všude tam, kde člověk sám sebe dosadí za míru všech věcí a zapomene, že ten druhý – kterého může odlišovat třídní příslušnost, politické přesvědčení, ale také národnost nebo náboženství – je v první řadě také člověkem a bližním. Ať nás oběti minulosti učí, jak se postavit k výzvám současnosti, abychom sami mohli před Boží tvář jednou říci, že my se od zákonů Božích neodchýlili.

V Matoušově evangeliu zaslubuje Ježíš: „Blaze těm, kdo jsou pronásledováni pro spravedlnost, neboť jejich je království nebeské.“ Věříme, že ti, kdo leží v této půdě jako oběti takového pronásle-

dování, již nyní zakouší Boží nekonečné milosrdenství.

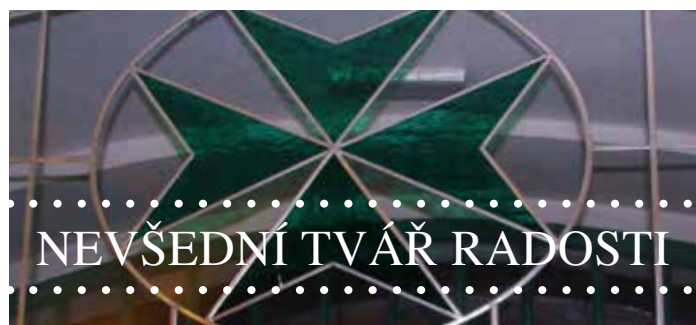
Modleme se:

Všemohoucí a věčný Bože, nakloň svou laskavou tvář k těm, kteří zahynuli jako oběti lidské nenávisti a zloby. Dej jim zakusit svou milost, která přesahuje hranice hříchu i smrti. A nás posiluj Duchem svatým, abychom v tomto světě hledali tvou spravedlnost a ctili tvůj zákon. Prosíme tě o to skrze Krista, našeho Pána. Amen.

Pietní shromáždění na Čestném pohřebišti politických vězňů III. odboje 26. června 2016 v 10:00 hodin, areál hřbitova Ďáblice

Program:

- *položení věnců za doprovodu hudby*
- *minuta ticha/večeřka*
- *úvod, přivítání a představení hostů – pan JUDr. Václav Musílek*
- *projev pana Ladislava Bergmanna, místopředsedy Sdružení bývalých politických vězňů*
- *projevy:*
  - pan Přemysl Sobotka, 1. místopředseda Senátu PČR
  - pan Zdeněk Papoušek, senátor
  - pan Daniel Košťoval, náměstek pro řízení Sekce vyzbrojování a akvizic MO
- *krátký hudební vstup*
- *zamyšlení a závěrečná modlitba – pan Petr Jan Vinš, Biskupský ordinariát Starokatolické církve v ČR*
- *Státní hymna Slovenské republiky*
- *Státní hymna České republiky*
- *závěr pietního shromáždění*

Výstava fotografií ze života v hospici - z té jeho veselejší strany.

KDE: kostel sv. Václava v areálu PN Bohnice

KDY: 4 - 30. listopad 2016

FOTOGRAFIE autorů Hanahh Bártíkové a Luboše Tona

POŘADATEL: Hospic Štrasburk o.p.s. společně s PN Bohnice a Asociací hospicové a paliativní péče.

Grafika našeho spolubratra Michala Vondráčka, KLJ, připomíná 700. výročí narození císaře a krále Karla IV.

